

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 177 (XXI) — Nr. 398

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 11 iunie 2009

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 640 din 28 aprilie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1) și (2), precum și ale art. 20 alin. (1)—(3) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru	2-4		
Decizia nr. 732 din 7 mai 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 72 alin. (5) din Legea nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic, raportate la art. 116 ¹ alin. (1) și art. 116 ² alin. (1) din Legea învățământului nr. 84/1995	4-6	680.	— Hotărâre privind modificarea unor acte normative referitoare la Programul pentru compensarea cu 90% a prețului de referință al medicamentelor, pentru pensionari .....
★			
Opinie separată față de admiterea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 72 alin. (5) din Legea nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic, pronunțată prin Decizia nr. 732 din 7 mai 2009	6-8		
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
631. — Hotărâre pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 1.164/2007 privind acordarea de ajutoare <i>de minimis</i> pentru dezvoltarea sau modernizarea întreprinderilor	9-11		
677. — Hotărâre pentru modificarea anexei „Lista cuprinzând autoritățile administrației publice locale care beneficiază de finanțarea proiectelor de investiții			
			în turism pe anul 2009, în completarea surselor proprii ale acestora” la Hotărârea Guvernului nr. 426/2009 pentru aprobarea susținerii financiare a autorităților administrației publice locale, în completarea surselor proprii ale acestora, pentru finanțarea proiectelor de investiții în turism pe anul 2009 .....
			12-14
			14
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
		1.206.	— Ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală pentru modificarea Normelor tehnice privind utilizarea Sistemului de monitorizare și securitate a transporturilor rutiere de mărfuri, aprobate prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 1.339/2008 .....
			15
ACTE ALE CORPULUI EXPERTILOR CONTABILI ȘI CONTABILILOR AUTORIZAȚI DIN ROMÂNIA			
		09/154.	— Hotărâre privind aprobarea Tabloului Corpului Experților Contabili și Contabililor Autorizați din România și a Tabloului experților evaluatori de întreprinderi .....
			16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 640

din 28 aprilie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1) și (2), precum și ale art. 20 alin. (1)—(3) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Benke Károly	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1) și (2), precum și ale art. 20 alin. (1)—(3) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Leon Nica în Dosarul nr. 10.325/300/2007 al Judecătoriei Sectorului 2 București — Secția civilă.

La apelul nominal se prezintă autorul excepției, lipsind cealaltă parte, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul autorului excepției, care înțelege ca în susținerea acesteia să facă o serie de considerații personale cu privire la persoana președintelui Curții Constituționale. Ținând cont de conținutul susținerilor autorului excepției și de prevederile art. 53 alin. (4) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, coroborate cu cele ale art. 122 alin. 1 din Codul de procedură civilă, președintele îi retrage cuvântul și îl acordă reprezentantului Ministerului Public. Acesta din urmă pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 24 ianuarie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 10.325/300/2007, **Judecătoria Sectorului 2 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1) și (2), precum și ale art. 20 alin. (1)—(3) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru**, excepție ridicată de Leon Nica într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații la executare silită.

În **motivarea excepției** autorul acesteia arată că textele legale criticate sunt neconstituționale, întrucât condiționează accesul liber la justiție de plata taxei de timbru și de timbru judiciar. Mai mult, se susține că dispozițiile constituționale invocate în susținerea excepției devin lipsite de conținut din moment ce cererile netimbrate de chemare în judecată sunt anulate. De asemenea, se arată că textele criticate sunt

discriminatorii pentru că persoanele vătămate, fiind obligate la plata taxelor menționate, își pierd dreptul de a le fi apărate drepturile, averea și de a le fi recunoscute libertățile sau reparate pretențiile legitime.

Autorul excepției mai apreciază că, prin impunerea obligației de plată a acestor taxe, instanțele judecătorești devin simpli prestatori de servicii, îndepărtându-se de statutul lor de autorități publice. Într-un atare context, apărarea drepturilor și a intereselor legitime devine un privilegiu.

Judecătoria Sectorului 2 București — Secția civilă apreciază excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată, întrucât obligativitatea plății taxelor judiciare de timbru la valoare în cadrul unor proceduri judiciare incumbă tuturor persoanelor aflate în ipoteza normei legale contestate care își valorifică drepturile lor patrimoniale. Se mai arată că textele criticate sunt în concordanță cu prevederile art. 21 din Constituție, întrucât plata taxelor judiciare de timbru nu este o condiție pentru exercitarea acțiunii civile. Totodată, o asemenea obligație este o expresie a dispozițiilor art. 56 din Constituție. Se apreciază că celelalte dispoziții constituționale invocate în susținerea excepției nu sunt incidente în cauză.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului apreciază că textele legale criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, al art. 1 alin. (2), al art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 2 alin. (1) și (2), precum și ale art. 20 alin. (1)—(3) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 173 din 29 iulie 1997, care au următorul cuprins:

— Art. 2 din Legea nr. 146/1997: „(1) *Acțiunile și cererile evaluabile în bani, introduse la instanțele judecătorești, se taxează astfel: [...]*

(2) *În cazul contestației la executarea silită, taxa se calculează la valoarea bunurilor a căror urmărire se contestă sau la valoarea debitului urmărit, când acest debit este mai mic decât valoarea bunurilor urmărite. Taxa aferentă acestei contestații nu poate depăși suma de 194 lei, indiferent de valoarea contestată.*”;

— Art. 20 din Legea nr. 146/1997: „(1) *Taxele judiciare de timbru se plătesc anticipat.*”

(2) *Dacă taxa judiciară de timbru nu a fost plătită în cuantumul legal, în momentul înregistrării acțiunii sau cererii, ori dacă, în cursul procesului, apar elemente care determină o valoare mai mare, instanța va pune în vedere petentului să achite suma datorată până la primul termen de judecată. În cazul când se micșorează valoarea pretențiilor formulate în acțiune sau în cerere, după ce a fost înregistrată, taxa judiciară de timbru se percepe la valoarea inițială, fără a se ține seama de reducerea ulterioară.*

(3) *Neîndeplinirea obligației de plată până la termenul stabilit se sancționează cu anularea acțiunii sau a cererii.*”

Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 1 alin. (3) și (5) privind caracterul de stat de drept al României și obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, ale art. 4 alin. (2) privind criteriile de discriminare, ale art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în drepturi, ale art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, ale art. 52 privind dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică, ale art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, ale art. 54 privind fidelitatea față de țară, ale art. 56 privind contribuțiile financiare, ale art. 57 privind exercitarea drepturilor și a libertăților, ale art. 61 privind rolul și structura Parlamentului, ale art. 82 privind validarea mandatului de Președinte și depunerea jurământului, ale art. 102 alin. (1) privind rolul și structura Guvernului, ale art. 108 alin. (1) și (2) privind actele Guvernului, ale art. 115 alin. (4) privind delegarea legislativă, ale art. 131 alin. (1) privind rolul Ministerului Public, ale art. 135 alin. (2) lit. f) privind economia, ale art. 136 alin. (5) privind proprietatea și ale art. 154 alin. (1) privind conflictul temporal de legi. Totodată, sunt invocate și prevederile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că, prin numeroase decizii, s-a pronunțat în sensul constituționalității dispozițiilor art. 2 alin. (1) și (2), precum și ale art. 20 alin. (1)—(3) din Legea nr. 146/1997 în raport cu critici similare de neconstituționalitate. În acest sens, cu titlu exemplificativ, se rețin Decizia nr. 40 din 13 ianuarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 121 din 27 februarie 2009, Decizia nr. 421 din 10 aprilie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 344 din 5 mai 2008, Decizia nr. 354 din 5 iulie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 771 din 24 august 2005, Decizia nr. 372 din 28 septembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 936 din 13 octombrie 2004, Decizia nr. 473 din 4 noiembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 27 din 10 ianuarie 2005, Decizia nr. 499 din 16 noiembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 99 din 31 ianuarie 2005, Decizia nr. 87 din 27 februarie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 214 din 1 aprilie 2003, Decizia nr. 65 din 11 aprilie

2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 452 din 13 septembrie 2000, și Decizia nr. 245 din 23 noiembrie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 158 din 29 martie 2001.

În aceste decizii Curtea a reținut că accesul liber la justiție, consacrat de art. 21 din Constituție, nu înseamnă gratuitate. Nicio dispoziție constituțională nu interzice stabilirea taxelor de timbru în justiție, fiind justificat ca persoanele care se adresează autorităților judecătorești să contribuie la acoperirea cheltuielilor prilejuite de realizarea actului de justiție. Regula este cea a timbrării acțiunilor în justiție, excepțiile fiind posibile numai în măsura în care sunt stabilite de legiuitor. Cheltuielile ocazionate de realizarea actului de justiție sunt cheltuieli publice, la a căror acoperire, potrivit art. 56 din Constituție, cetățenii sunt obligați să contribuie prin impozite și taxe, stabilite în condițiile legii.

Atât obligația de plată a taxelor judiciare, cât și excepțiile stabilite de lege se aplică deopotrivă tuturor cetățenilor aflați în situații identice, precum și tuturor litigiilor de aceeași natură, neexistând discriminații sau privilegii contrare prevederilor art. 16 alin. (1) și (2) din Constituție.

Plata taxelor judiciare de timbru fiind o condiție legală pentru începerea proceselor civile, obligația la plata anticipată a acestor taxe (în unele cazuri până la un termen ulterior, stabilit de instanța judecătorească) este justificată, ca și sancțiunea anulării acțiunii sau cererii, în caz de neplată a acestora.

De asemenea, la finalul procesului judiciar sarcina suportării cheltuielilor judiciare, inclusiv a celor constând în plata taxelor de timbru, revine persoanei care a căzut în pretenții sau care, în cauzele nelitigioase, a beneficiat de prestațiile efectuate, în condițiile legii, de organele de justiție.

Având în vedere considerentele expuse, rezultă că dispozițiile legale criticate respectă exigențele prevăzute de art. 1 alin. (3) și (5), art. 4 alin. (2), art. 16 alin. (1) și (2), art. 21 și art. 56 din Constituție, precum și pe cele ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Întrucât în cauza de față nu au intervenit elemente noi de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, considerentele și soluția deciziilor amintite își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Totodată, Curtea reține că invocarea în susținerea excepției a textelor constituționale ale art. 52 privind dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică, ale art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, ale art. 54 privind fidelitatea față de țară, ale art. 57 privind exercitarea drepturilor și a libertăților, ale art. 61 privind rolul și structura Parlamentului, ale art. 82 privind validarea mandatului de Președinte și depunerea jurământului, ale art. 102 alin. (1) privind rolul și structura Guvernului, ale art. 108 alin. (1) și (2) privind actele Guvernului, ale art. 115 alin. (4) privind delegarea legislativă, ale art. 131 alin. (1) privind rolul Ministerului Public, ale art. 135 alin. (2) lit. f) privind economia, ale art. 136 alin. (5) privind proprietatea și ale art. 154 alin. (1) privind conflictul temporal de legi nu are incidență în cauză.

Având în vedere cele de mai sus, Curtea respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1) și (2), precum și ale art. 20 alin. (1)—(3) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 alin. (1) și (2), precum și ale art. 20 alin. (1)—(3) din Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, excepție ridicată de Leon Nica în Dosarul nr. 10.325/300/2007 al Judecătoriei Sectorului 2 București — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 28 aprilie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Benke Károly

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 732

din 7 mai 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 72 alin. (5) din Legea nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic, raportate la art. 116¹ alin. (1) și art. 116² alin. (1) din Legea învățământului nr. 84/1995

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 72 alin. (5) din Legea nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic, excepție ridicată de Georgiana Olivia Călinescu, Lăcrămioara Mocanu și Ica Dioștianu în dosarele nr. 1.616/99/2007, nr. 1.622/99/2007 și nr. 1.620/99/2007 ale Curții de Apel Iași — Secția litigiilor de muncă și asigurări sociale.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 31 martie 2009, în prezența reprezentantului Ministerului Public, fiind consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 7 aprilie 2009, apoi pentru data de 7 mai 2009.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 6 ianuarie 2009, pronunțate în dosarele nr. 1.616/99/2007, nr. 1.622/99/2007 și nr. 1.620/99/2007, **Curtea de Apel Iași — Secția litigiilor de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 72 alin. (5) din Legea nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic**, excepție ridicată de Georgiana Olivia Călinescu, Lăcrămioara Mocanu și

Ica Dioștianu în cauzele având ca obiect soluționarea contestațiilor formulate împotriva deciziilor de concediere.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că textul de lege criticat contravine dispozițiilor art. 16 și 32 din Constituție. Astfel, arată că, în condițiile în care dreptul la învățătură este garantat de stat, apare normal ca acesta să poată verifica modalitatea în care sunt organizate, ca structură și atribuții, instituțiile care realizează procesul de învățământ, fie ele de stat sau private. Un control al acestei activități desfășurate în cadrul unei universități particulare nu poate fi realizat decât prin implicarea ministerului de resort, care poate și este obligat să acorde girul unei organizări corecte a instituției de învățământ. Liberul arbitru pe care îl instituie dispozițiile art. 72 alin. (5) din Legea nr. 128/1997 este evident, în condițiile în care formularea acestui text lasă deplină latitudine cartei universitare în organizarea structurilor de conducere, precum și cu privire la controlul modalității de administrare sau de stabilire a politicilor de cadre pe care fiecare facultate le poate face, în temeiul aceleiași legi. Așa fiind, se realizează o încălcare a principiului egalității în drepturi, atât din punctul de vedere al modalităților în care se pot alege organele de conducere ale unei astfel de instituții de învățământ superior, cât și sub aspectul faptului că dreptul la muncă și perioada pe care legile organice o stabilesc pentru această activitate sunt ignorate. Prin urmare, se instituie un monopol pe care îl deține universitatea cu privire la organizare, monopol ce nu poate fi desființat și intră în contradicție cu normele stabilite prin legi organice prin care rectorul este confirmat de ministerul de resort. În final, arată că textul de lege criticat contravine și prevederilor art. 69 din Legea nr. 128/1997.

Curtea de Apel Iași — Secția litigiilor de muncă și asigurări sociale consideră că textul de lege criticat este constituțional. În acest sens, arată că autonomia universitară este consacrată de art. 32 alin. (6) din Constituție, fără ca această noțiune să fie

însă definită. Rezultă că legiuitorul constituant a lăsat legiuitorului ordinar libertatea de a stabili elementele autonomiei universitare și condițiile în care aceasta se exercită, inclusiv în alegerea organelor de conducere. Autonomia universitară a fost definită prin art. 89 din Legea învățământului nr. 84/1995, iar formele de realizare a acesteia — între care și regulile de alegere a organelor de conducere ale instituțiilor de învățământ superior — au fost stabilite prin art. 92—96 din aceeași lege. Așadar, întrucât autonomia universitară a fost definită chiar de legiuitor, în virtutea competenței sale atribuite prin Constituție, nu se poate primi susținerea autorului excepției în sensul că dispozițiile legale atacate contravin principiului constituțional al autonomiei universitare. De asemenea, nu poate fi primită susținerea privind încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1), deoarece procedura de alegere a organelor de conducere este aceeași pentru toate instituțiile de învățământ superior și pentru toți candidații. Cât privește faptul că dispozițiile art. 72 alin. (5) din Legea nr. 128/1997 ar intra în contradicție cu dispozițiile art. 69 din aceeași lege, arată că aceasta reprezintă o problemă de interpretare și aplicare a legii, de competența instanței de judecată investite cu soluționarea cauzei.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile art. 72 alin. (5) din Legea nr. 128/1997 sunt constituționale. În acest sens, arată că textul de lege criticat nu aduce atingere principiului egalității cetățenilor în fața legii, întrucât se aplică tuturor persoanelor vizate de ipoteza normei juridice, fără a institui privilegii sau discriminări pe considerente arbitrare. Astfel, procedura de alegere a organelor de conducere este aceeași pentru toate instituțiile de învățământ superior de stat, particulare și confesionale. De asemenea, referitor la critica de neconstituționalitate a art. 72 alin. (5) din Legea nr. 128/1997 față de art. 32 din Constituție, arată că dispozițiile de lege criticate nu aduc atingere dreptului la învățatură, ci sunt în concordanță cu regula constituțională potrivit căreia învățământul de toate gradele se desfășoară în unități de stat, particulare și confesionale, în condițiile legii.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum reiese din încheierea de sesizare, îl constituie dispozițiile art. 72 alin. (5) din Legea nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 158 din 16 iulie 1997, dispoziții potrivit cărora: *„Atribuțiile și competențele structurilor și ale funcțiilor de conducere din învățământul superior sunt stabilite prin Carta universitară a instituției, potrivit legii. Hotărârile senatelor universitare, ale consiliilor facultăților și ale departamentelor, cu excepția prevederilor de la art. 74 alin. (3), se iau cu votul majorității membrilor prezenți, dacă numărul lor reprezintă cel puțin 2/3 din*

numărul total al membrilor. Membrii acestor structuri de conducere au drept de vot deliberativ egal.”

Autorii excepției consideră că acest text de lege este contrar dispozițiilor art. 16 și 32 din Constituție, referitoare la egalitatea în drepturi și dreptul la învățatură.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, în esență, critica autorilor acesteia are în vedere faptul că art. 72 alin. (5) din Legea nr. 128/1997 lasă o libertate deplină universităților ca prin carta universitară să stabilească atribuțiile și competențele structurilor și ale funcțiilor de conducere din învățământul superior, fără o intervenție a statului, care ar trebui să acorde girul unei organizări corecte a instituției de învățământ. Astfel, autorii susțin că nu mai este vorba de realizarea unei adevărate autonomii universitare, ci a unui monopol pe care ajung să îl dețină universitățile cu privire la organizarea și funcționarea acestora. În plus, consideră că, efect al prevederilor de lege criticate, persoanele din funcțiile de conducere a universităților vor fi supuse unor reglementări diferite, încălcându-se principiul egalității în drepturi a cetățenilor.

Față de aceste susțineri, Curtea observă că, potrivit art. 72 alin. (5) din Legea nr. 128/1997, atribuțiile și competențele structurilor și ale funcțiilor de conducere din învățământul superior sunt stabilite prin Carta universitară a instituției *„potrivit legii”*. Astfel, textul de lege criticat face trimitere la conceptul de *autonomie universitară*, atunci când este vorba de învățământul superior de stat, respectiv la *autonomia academică*, așa cum prevede Legea nr. 480/2006 care modifică Legea nr. 84/1995, în cazul învățământului superior particular.

În acest context, trebuie amintit faptul că, dând expresie dispozițiilor art. 32 alin. (6) din Legea fundamentală, Legea învățământului nr. 84/1995, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 606 din 10 decembrie 1999, reglementează în cuprinsul cap. IX secțiunea a 7-a, art. 89—96, conținutul conceptului de *autonomie universitară*, constând în *„dreptul comunității universitare de a se conduce, de a-și exercita libertățile academice fără niciun fel de ingerințe ideologice, politice sau religioase, de a-și asuma un ansamblu de competențe și obligații în concordanță cu opțiunile și orientările strategice naționale ale dezvoltării învățământului superior, stabilite prin lege”*.

Or, atât timp cât textul de lege criticat nu face decât să dea expresie autonomiei universitare, care conferă anumite drepturi și libertăți instituțiilor de învățământ superior, Curtea reține că situațiile diferite ce ar putea rezulta din aplicarea acestui principiu nu pot fi interpretate ca aducând atingere principiului egalității în drepturi.

În același timp însă Curtea nu poate ignora faptul că, în egală măsură, în ceea ce privește universitățile particulare, art. 72 alin. (5) din Legea nr. 128/1997 face aplicabil conceptul *„autonomie academică”*, concept introdus în Legea învățământului prin Legea nr. 480/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.025 din 22 decembrie 2006, și care, plecând de la premisa proprietății private, ca fundament economic al învățământului superior particular, stabilește pentru acesta drepturi și libertăți diferite de cele care se circumscriu autonomiei universitare, inclusiv sub aspectul statutului cadrelor didactice, așa cum sunt limita de vârstă, promovarea în funcții etc.

Fără a nega fundamentul economic al universităților particulare, proprietatea privată a acestora, înființate prin lege, fără scop patrimonial și cu afecțatiune specială, Curtea constată că acest fundament nu poate constitui și fundamentul instituirii unei forme de autonomie diferită de cea consacrată de art. 32 alin. (6) din Constituție, așa cum este autonomia academică.

În acest sens, Curtea observă că prevederile constituționale consacră și garantează o singură formă de autonomie, și anume cea universitară, indiferent că este vorba de învățământul superior de stat sau de învățământul superior particular, autonomie al cărei conținut trebuie să fie identic în ambele cazuri.

Potrivit art. 116¹ alin. (1) din Legea învățământului, „Universitățile particulare sunt instituții de învățământ superior libere, deschise, autonome atât din punct de vedere academic, cât și economico-financiar, având drept fundament proprietatea privată, garantată de Constituție”, iar potrivit prevederilor art. 116² alin. (1) din aceeași lege, „Structurile și funcțiile de conducere ale universităților particulare, atribuțiile, modul de constituire, durata mandatelor și limitele de vârstă ale cadrelor didactice sunt stabilite de Carta universității. Deciziile definitive, în acest sens, revin universității”.

În aceste condiții și având în vedere faptul că aceste instituții fac parte din sistemul național de învățământ, Curtea constată că principiul constituțional al autonomiei universitare trebuie să își găsească reflectarea, în egală măsură, asupra organizării

și funcționării procesului de învățământ, a statutului cadrelor didactice, a promovării în funcție a acestora, a normei didactice etc.

Față de cele expuse, Curtea reține că prevederile art. 72 alin. (5) din Legea nr. 128/1997 contravin art. 32 alin. (6) din Constituție, în măsura în care fac trimitere la art. 116¹ alin. (1) și art. 116² alin. (1) din Legea învățământului nr. 84/1995, introduse prin Legea nr. 480/2006, texte care la rândul lor sunt neconstituționale, deoarece, prin derogare de la prevederile constituționale, consacră un nou tip de autonomie pentru învățământul superior particular, și anume autonomia academică.

În sfârșit, Curtea constată că nu este competentă a analiza critica autorilor excepției privind neconcordanța dintre art. 72 alin. (5) din Legea nr. 128/1997 și art. 69 din aceeași lege, întrucât controlul de constituționalitate vizează conformitatea dintre prevederile unei legi sau ordonanțe și dispozițiile sau principiile Constituției, iar nu conformitatea unor texte de lege între ele.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Admite excepția de neconstituționalitate ridicată de Georgiana Olivia Călinescu, Lăcrămioara Mocanu și Ica Dioștianu în dosarele nr. 1.616/99/2007, nr. 1.622/99/2007 și nr. 1.620/99/2007 ale Curții de Apel Iași — Secția litigii de muncă și asigurări sociale și constată că dispozițiile art. 72 alin. (5) din Legea nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic sunt neconstituționale în măsura în care fac trimitere la dispozițiile art. 116¹ alin. (1) și art. 116² alin. (1) din Legea învățământului nr. 84/1995, care la rândul lor sunt neconstituționale.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Pronunțată în ședința publică din data de 7 mai 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

★

OPINIE SEPARATĂ

față de admiterea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 72 alin. (5) din Legea nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic, pronunțată prin Decizia nr. 732 din 7 mai 2009

Soluția pronunțată de Plenul Curții Constituționale este greșită pentru considerentele pe care le voi expune în continuare astfel:

1. Excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 72 alin. (5) din Legea nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic a fost ridicată de Georgiana Olivia Călinescu, Lăcrămioara Mocanu și Ica Dioștianu în dosarele nr. 1.616/99/2007, nr. 1.622/99/2007 și nr. 1.620/99/2007 ale Curții de Apel Iași — Secția litigii de muncă și asigurări sociale.

Prin încheierile de ședință pronunțate în aceste dosare, instanța investită cu judecarea recursurilor a dispus („În numele legii — Dispune:”) sesizarea Curții Constituționale cu soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 72 alin. (5) din Legea nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic.

Sesizarea a fost dispusă în baza art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale.

Prin urmare, actul de sesizare a Curții Constituționale este încheierea pronunțată de instanța în fața căreia a fost ridicată excepția, principiu consacrat nu numai de prevederile amintite [art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992], cât și de doctrina și practica unanimă a Curții Constituționale.

Admițând că încheierea instanței ordinare are calitatea de act de sesizare al instanței de contencios constituțional, nu poți ignora un principiu procedural unanim recunoscut atât de doctrină, cât și de practica judecătorească, potrivit căruia obiectul cererii și limitele investirii instanței aparțin celui care sesizează instanța — în cazul nostru instanța Curții de Apel Iași — Secția litigii de muncă și asigurări sociale.

Printr-o derogare nepermisă de lege, Plenul Curții Constituționale a modificat obiectul sesizării instanței ordinare, și anume „soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 72 alin. (5) din Legea nr. 128/1997”, astfel încât Decizia nr. 732 din 7 mai 2009 privește „excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 72 alin. (5) din Legea nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic, raportate la art. 116¹ alin. (1) și art. 116² alin. (1) din Legea învățământului nr. 84/1995”, deși în cuprinsul încheierii de sesizare a Curții nu se precizează că excepția ar privi și aceste două articole din Legea nr. 84/1995.

2. Textul art. 31 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 permite Curții Constituționale ca, în caz de admitere a excepției, să se pronunțe și asupra constituționalității altor prevederi din actul atacat, de care, în mod necesar și evident, nu pot fi dissociate prevederile menționate în sesizare.

Textul art. 31 alin. (2) este cât se poate de suficient și clar încât să nu permită extinderea controlului de constituționalitate la prevederi din alte acte normative, așa cum s-a întâmplat în speța de față. Așadar, extinderea controlului de constituționalitate este permisă la alte prevederi, cu condiția ca aceste „alte prevederi” să facă parte din corpurile actului atacat și nu din corpurile altor acte normative, pentru că altfel Curtea Constituțională s-ar transforma într-un agent de control al constituționalității legilor, lărgind sfera atribuțiilor acesteia și adăugând astfel la prevederile art. 146 din Constituție.

Nici măcar printr-o interpretare forțată a prevederilor art. 146 lit. l) din Constituție, potrivit cărora Curtea Constituțională „îndeplinește și alte atribuții prevăzute de legea organică a Curții”, nu ar fi posibilă depășirea limitelor învestirii întrucât Legea nr. 47/1992 nu permite Curții să se sesizeze din oficiu.

3. Din conținutul Deciziei nr. 732 din 7 mai 2009 se desprinde concluzia că atât Legea nr. 128/1997, cât și Legea nr. 84/1995 ar privi același obiect — învățământul — în speță învățământul superior. Nu se poate face însă abstracție de faptul că Legea învățământului nr. 84/1995, astfel cum a fost modificată și completată prin Legea nr. 480/2006, stabilește cadrul general de organizare și funcționare a învățământului, inclusiv învățământul superior, în timp ce Legea nr. 128/1997 reglementează statutul cadrelor didactice, adică drepturile și obligațiile profesorilor, condițiile de accesare în învățământ, de promovare etc.

4. Rezultatul încălcării dispozițiilor art. 31 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 este cât se poate de vizibil: art. 72 alin. (5) din Legea nr. 128/1997 atacat cu excepția de neconstituționalitate poate fi neconstituțional în mod indirect, numai pe cale de trimitere la cele două texte — art. 116¹ alin. (1) și art. 116² alin. (1) din Legea nr. 84/1995, în timp ce aceste două texte din Legea nr. 84/1995 neatacate cu excepția de neconstituționalitate sunt declarate neconstituționale.

Iată așadar paradoxul soluției pronunțate de instanța de contencios constituțional.

Motivația instanței de contencios constituțional precum că în privința universităților particulare art. 72 alin. (5) din Legea nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic face aplicabil conceptul de „autonomie academică”, concept introdus prin Legea nr. 480/2006 și în baza căruia drepturile și libertățile învățământului superior particular ar fi diferite de cele care se circumscriu autonomiei universitare, dând ca exemplu limita de vârstă și promovarea în funcție, este cât se poate de greșită.

Plecând de la textul art. 89 din Legea învățământului nr. 84/1995 potrivit căruia autonomia universitară reprezintă „dreptul comunității universitare de a se conduce, de a-și exercita libertățile academice fără niciun fel de ingerințe ideologice, politice sau religioase, de a-și asuma un ansamblu de competențe și obligații în concordanță cu opțiunile și orientările strategice naționale ale dezvoltării învățământului superior, stabilite prin lege”, Curtea apreciază că textul art. 116¹

alin. (1) potrivit căruia „universitățile particulare sunt instituții de învățământ superior libere, deschise, autonome atât din punct de vedere academic, cât și economico-financiar...” ar crea un nou tip de autonomie, și anume „autonomie academică” diferită de cea consacrată de art. 32 alin. (6) din Constituție.

Concluzia instanței de contencios constituțional pleacă de la o înțelegere greșită a conceptului de „autonomie universitară”, concept enunțat de art. 32 alin. (6) din Constituția României: „Autonomia universitară este garantată”.

Așa cum în mod corect a reținut instanța ordinară — Curtea de Apel Iași — Secția litigiilor de muncă și asigurări sociale în încheierile de sesizare a Curții Constituționale, Legea fundamentală a consacrat prin art. 32 alin. (6) principiul „autonomiei universitare”, fără însă a-l defini, lăsând legiuitorului ordinar libertatea de a stabili elementele autonomiei universitare și condițiile în care aceasta se exercită, inclusiv în alegerea organelor de conducere, astfel încât prin art. 89 — 96 din Legea nr. 84/1995 se explicitează conceptul de autonomie universitară al cărui conținut cuprinde în mod necesar componenta academică, organizatorică și componenta economico-financiară.

De altfel este lesne de observat că art. 89 din Legea nr. 84/1995 definește în esență componenta academică a conceptului de autonomie universitară, „dreptul comunității universitare de a se conduce, de a-și exercita libertățile academice fără niciun fel de ingerințe...”; art. 92 alin. (3) lit. a) din Lege — „stabilirea structurii interne a instituției de învățământ superior, conform legii”, art. 92 alin. (3) lit. d) din Lege — „selectarea și promovarea personalului didactic ori ale celorlalte categorii de personal angajat, precum și stabilirea criteriilor de apreciere a activității didactice și științifice; acordarea titlurilor didactice, științifice și onorifice, în condițiile legii”, art. 92 alin. (3) lit. f) din Lege — „eligibilitatea tuturor organismelor de conducere prin vot secret” și art. 92 alin. (3) lit. k) din Lege — „asigurarea ordinii și disciplinei în spațiul universitar” definesc componenta organizatorică a conceptului de autonomie universitară, în timp ce art. 92 alin. (3) lit. g) din Lege — „stabilirea necesității financiare și materiale; folosirea fondurilor și gestionarea lor, cu respectarea prevederilor legale; găsirea și stabilirea surselor suplimentare de venituri; organizarea și controlul serviciilor economico-gospodărești;” și art. 92 alin. (4) din Lege — „în plan financiar autonomia universitară se realizează ca drept de gestionare, potrivit legii și răspunderii personale, a fondurilor alocate de la bugetul public național sau provenite din alte surse, inclusiv a veniturilor realizate din taxe în valută de la studenți și cursanți străini, potrivit criteriilor stabilite de comun acord cu Ministerul Educației Naționale” definesc componenta economico-financiară a conceptului de autonomie universitară.

Mai mult, art. 92 alin. (2) din Legea nr. 84/1995 prevede expres că „autonomia universitară vizează domeniile conducerii, structurării și funcționării instituției, ale activității didactice și de cercetare științifică, ale administrării și ale finanțării”, precizând în acest fel cele trei componente ale autonomiei universitare — componenta organizatorică (domeniul conducerii, structurării și funcționării instituției), componenta academică (domeniul activității didactice și de cercetare științifică) și componenta economico-financiară (domeniul administrării și finanțării).

Formularea sintagmei din art. 116¹ alin. (1) din Legea nr. 84/1995: „autonomie atât din punct de vedere academic...” are la bază conceptul de exercițiu al libertăților academice fără niciun fel de ingerințe ideologice, politice sau religioase, astfel cum acesta este prevăzut în art. 89 din Lege „...dreptul comunității universitare de a se conduce, de a-și exercita libertățile academice fără niciun fel de ingerințe...” și care, în mod necesar și firesc, trebuie aplicat și învățământului superior particular.

lată așadar că art.116¹ alin.(1) din Legea nr. 84/1995 nu introduce niciun alt concept de autonomie, ci vine să sublinieze conceptul de exercițiu al libertăților academice ca parte componentă a autonomiei universitare.

Prin urmare, câtă vreme conceptul de autonomie universitară este definit doar de legiuitorul ordinar, nu și de legiuitorul constituant, care doar îl enunță, a vorbi de încălcarea art. 32 alin. (6) din Constituție este un nonsens.

5. Tot astfel, printr-o interpretare greșită a conceptului de autonomie universitară, Plenul Curții apreciază că textul art. 72 alin. (5) din Legea nr. 128/1997, prin raportare la art. 116² alin. (1) din Legea nr. 84/1995, ar stabili pentru învățământul superior particular „drepturi și libertăți diferite de cele care se circumscriu autonomiei universitare, inclusiv sub aspectul statutelor cadrelor didactice, așa cum este limita de vârstă, promovarea în funcție etc...”

Trebuie observat în primul rând că textul art. 116² alin. (1) din Legea nr. 84/1995 este reprodus integral după textul art. 72 alin. (5) din Legea nr. 128/1997, în ce privește atribuțiile și competențele structurilor și ale funcțiilor de conducere din învățământul superior care sunt stabilite prin Carta universitară a instituției, potrivit legii, singura adăugire fiind durata mandatelor și limitele de vârstă ale cadrelor didactice.

Legea, în speța de față Legea nr. 84/1995 prin art. 116² alin. (1) teza finală, stabilește că deciziile definitive, în acest sens, revin universității.

Prin urmare, plecând de la permisiunea pe care textul art. 116² alin. (1) o acordă universităților particulare în ce privește durata mandatelor funcțiilor de conducere și limitele de vârstă ale cadrelor didactice, Plenul Curții apreciază că „proprietatea privată ca fundament economic al universităților particulare nu poate constitui și fundamentul instituirii unei forme de autonomie diferită de cea consacrată de art. 32 alin. (6) din Constituție, așa cum este autonomia academică”.

Prima precizare care se impune este aceea că textul art. 116² alin. (1) nu aduce atingere în niciun fel componentei academice a conceptului de autonomie universitară, ci, plecând de la proprietatea privată ca fundament al universităților particulare, lasă la aprecierea acestora durata mandatelor funcțiilor de conducere și limitele de vârstă până la care profesorii pot fi menținuți în activitate.

Prevederea în sine nu încalcă nici egalitatea în drepturi a cetățenilor prevăzută ca atare de art. 16 din Constituție și cu atât mai puțin autonomia universitară prevăzută de art. 32 alin. (6) din Constituție, indiferent din ce perspectivă ar fi analizată.

Pe de o parte, nu s-ar putea susține că trebuie să existe o egalitate absolută între învățământul superior particular și învățământul superior de stat câtă vreme învățământul superior particular are la bază proprietatea privată, iar statul nu contribuie cu nimic la desfășurarea și dezvoltarea acestuia.

Pe de altă parte, nu se poate nega învățământului superior particular o marjă de acțiune mai mare în ce privește organizarea procesului de învățământ și o mai mare libertate în a-și administra resursele economico-financiare.

Singura obligație pe care statul o poate institui învățământului superior particular trebuie să se limiteze la

respectarea opțiunilor și orientărilor strategice naționale ale învățământului superior (componenta academică a conceptului de autonomie universitară, astfel cum aceasta este definită prin art. 89 din Legea nr. 84/1995), dat fiind că învățământul superior particular trebuie integrat în mod necesar în sistemul național de învățământ.

Rezumând la cele expuse, învățământul superior particular trebuie să furnizeze învățământ de calitate.

Dintr-o altă perspectivă trebuie apreciat că posibilitatea menținerii în activitate a profesorilor din învățământul particular peste vârsta de pensionare, vârstă care nu este impusă prin Legea nr. 128/1997, ci prin Legea pensiilor, este și benefică pentru societate, dat fiind că foarte mulți profesori universitari, de o valoare incontestabilă, rămân în activitate în beneficiul direct al tinerilor și al societății.

A doua precizare care se impune este aceea că și învățământul particular preuniversitar are aceeași reglementare ca și învățământul superior particular.

Astfel, art. 145¹ precizează în alin. (1) că unitățile particulare de învățământ sunt unități libere, autonome atât din punct de vedere organizatoric cât și economico-financiar, iar alin. (2) stabilește că structurile și funcțiile de conducere ale unităților de învățământ particular, atribuțiile, modul de constituire, durata mandatelor și limitele de vârstă ale cadrelor didactice sunt stabilite prin regulamentele de organizare și funcționare a acestora în concordanță cu prevederile legale.

Prin urmare, legiuitorul a apreciat că în ce privește modul de organizare, durata mandatelor funcțiilor de conducere și limitele de vârstă ale cadrelor didactice din învățământul particular, fie el preuniversitar, fie universitar, acestea să fie lăsate la latitudinea instituțiilor de învățământ și înscrise în Carta universității sau în regulamentele de organizare și funcționare a acestora.

Față de opțiunea expresă a legiuitorului, care a înțeles să acorde libertăți mai mari învățământului particular — universitar sau preuniversitar, în ce privește organizarea procesului de învățământ și administrarea propriilor resurse economico-financiare, în considerația tocmai a fundamentului acestuia — proprietatea privată, garantată de stat (art. 44 din Constituție), opțiune ce nu încalcă în niciun fel textul Constituției, **Decizia Curții Constituționale nr. 732 din 7 mai 2009 nu face altceva decât să înfrângă voința legiuitorului**, cu consecințe practice dintre cele mai nefericite.

Astfel, prin declararea ca neconstituțională a prevederilor art. 116¹ alin. (1) din Legea nr. 84/1995, învățământul superior particular este lipsit de legitimitate, aceste prevederi fiind tocmai cele care definesc și legitimează existența universităților particulare, iar prin declararea ca neconstituțională a prevederilor art. 116² alin. (1), lipsește practic universitățile de Carta universitară care nu este altceva decât propria lor Constituție.

lată de ce apreciez că soluția de admitere a neconstituționalității art. 72 alin. (5) din Legea nr. 128/1997 și pe cale de consecință declararea ca neconstituțională a prevederilor art. 116¹ alin. (1) și art. 116² alin. (1) sunt greșite.

Judecător,

Petre Lăzăroiu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 1.164/2007
privind acordarea de ajutoare de *minimis* pentru dezvoltarea sau modernizarea întreprinderilor**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Hotărârea Guvernului nr. 1.164/2007 privind acordarea de ajutoare de *minimis* pentru dezvoltarea sau modernizarea întreprinderilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 690 din 11 octombrie 2007, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 2, litera i) se abrogă.

2. La articolul 9, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Bugetul maxim al schemei de ajutor de *minimis* este echivalentul în lei a 100 milioane euro, în limita plafoanelor bugetare anuale pe perioada celor 5 ani.”

3. Anexa nr. 1 „Lista domeniilor de activitate pentru care se acordă ajutoare de *minimis*” se modifică și se înlocuiește cu anexa la prezenta hotărâre.

4. La anexa nr. 2 capitolul III „Criterii de eligibilitate”, litera i) se abrogă.

5. La anexa nr. 2 capitolul IV „Cheltuieli eligibile”, punctul 1, 2 și punctul 6 litera c) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„1. Sunt considerate cheltuieli eligibile cheltuielile legate de:

a) investițiile în active corporale referitoare la:

— construcții cu scop industrial, destinate realizării activității pentru care s-a solicitat finanțare;

— echipamente tehnologice — mașini, utilaje și instalații de lucru;

— aparate și instalații de măsurare, control și reglare;

— mijloace de transport neînmatriculabile, pentru susținerea activității întreprinderii;

b) investițiile în active necorporale referitoare la brevete, licențe, mărci comerciale și alte drepturi și active similare.

2. Se iau în considerare cheltuielile aferente realizării unei construcții cu scop industrial, doar în cazul în care aceasta se realizează cu o întreprindere autorizată în domeniu și întreprinderea beneficiară a proiectului face dovada deținerii în proprietate a terenului pe care urmează să se realizeze construcția ori deține un drept de uzufruct sau un contract de

concesiune ori închiriere a terenului respectiv, valabil pe o perioadă de minimum 5 ani de la finalizarea investiției.

c) trebuie să fie achiziționate în condiții de piață, respectiv să fie întocmit un dosar de achiziție care să cuprindă cereri de ofertă (minimum 3), ofertele primite (acestea trebuie să cuprindă datele de identificare ale ofertantului), un proces-verbal semnat de reprezentantul legal al întreprinderii, prin care să fie justificată alegerea ofertei celei mai convenabile.”

6. La anexa nr. 2 capitolul IV „Cheltuieli eligibile”, la punctul 6, după litera c) se introduce o nouă literă, litera c¹), cu următorul cuprins:

„c¹) activele nu vor fi achiziționate în sistem de leasing;”.

7. La anexa nr. 2 capitolul V „Modalitatea de acordare a alocațiilor specifice individuale”, punctul 2 se modifică și va avea următorul cuprins:

„2. Modalitatea de acordare a acestor ajutoare de *minimis* pentru întreprinderile mici și mijlocii constă în alocarea de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Finanțelor Publice — Acțiuni generale, a unor sume nerambursabile.”

8. La anexa nr. 2 capitolul VI „Procedura de acordare a alocațiilor specifice individuale”, la punctul 1 subpunctul 1.2 litera k) se abrogă.

9. La anexa nr. 2 capitolul VI punctul 1, după subpunctul 1.4 se introduce un nou subpunct, subpunctul 1.5, cu următorul cuprins:

„1.5. Echivalentul în euro al valorii ajutorului de *minimis* acordat întreprinderii este calculat la cursul de schimb stabilit de Banca Națională a României, valabil la data emiterii Acordului de principiu pentru finanțare.”

10. La anexa nr. 2 capitolul VI, la punctul 3 subpunctul 3.12 se abrogă.

11. La Formularul nr. 1 la Procedură „Cerere de acord de principiu pentru finanțare”, secțiunea B₂ se modifică și va avea următorul cuprins:

„SECȚIUNEA B₂

Prezentarea cheltuielilor eligibile pentru care se solicită finanțare cu defalcare anuală

Denumirea obiectivului		Tipul de cheltuială pentru care se solicită finanțare		Valoarea cheltuielilor eligibile ¹⁾ — lei —			Valoarea finanțării solicitate — lei —		
				AN I	AN II	AN III	AN I	AN II	AN III
☐	1. Investiții în imobilizări corporale ²⁾	☐	a) Cheltuieli cu construcții cu scop industrial, destinate realizării activității pentru care s-a solicitat finanțare						
		☐	b) Cheltuieli cu echipamente tehnologice — mașini, utilaje și instalații de lucru						
		☐	c) Cheltuieli cu aparate și instalații de măsurare, control și reglare						
		☐	d) Cheltuieli cu mijloace de transport neînmatriculabile, pentru susținerea activității întreprinderii						

Denumirea obiectivului		Tipul de cheltuială pentru care se solicită finanțare		Valoarea cheltuielilor eligibile ¹⁾ — lei —			Valoarea finanțării solicitate — lei —		
				AN I	AN II	AN III	AN I	AN II	AN III
☐	2. Investiții în imobilizări necorporale ³⁾	☐	Cheltuieli cu brevete, licențe, mărci comerciale, și alte drepturi și active similare						
TOTAL:									
TOTAL FINANȚARE:									

1) Valoarea cheltuielilor eligibile fără T.V.A.

2) *Investiții în imobilizări corporale* reprezintă orice investiții în active fixe corporale ce se referă la crearea unei noi unități, extinderea unei unități existente sau angajarea într-o activitate ce implică o schimbare fundamentală a produsului sau procesului de producție al unei unități existente, mai ales prin raționalizare, diversificare sau modernizare. O investiție în active fixe, realizată sub forma achiziționării unei unități care s-a închis sau care s-ar fi închis dacă nu ar fi fost cumpărată, trebuie să fie, de asemenea, considerată ca fiind o investiție în imobilizări corporale.

3) *Investiții în imobilizări necorporale* reprezintă orice investiții în transfer de tehnologie prin dobândirea drepturilor de brevet de invenție, a licențelor, a know-how-ului sau a cunoștințelor tehnice ne brevetate.

12. Formularul 3 la Procedură „Acord de principiu pentru finanțare” se modifică și va avea următorul cuprins:

„Formularul nr. 3
la Procedură

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
UNITATEA DE IMPLEMENTARE

Data .....

Numărul .....

ACORD DE PRINCIPIU PENTRU FINANȚARE⁴⁾

DESTINATAR:

Denumirea întreprinderii: .....

Data înregistrării întreprinderii: .....

Nr. de înmatriculare la oficiul registrului comerțului: .....

Cod de identificare fiscală: .....

Adresa: .....

Telefon: ..... Fax: .....

E-mail: .....

Ca urmare a Cererii dumneavoastră nr. .... din data de ....., vă comunicăm prin prezenta acordul de principiu pentru finanțare a următoarelor cheltuieli eligibile aferente proiectului:

4) Se completează de către Unitatea de implementare a schemei de ajutor de stat *de minimis*.

Denumirea obiectivului		Tipul de cheltuială pentru care se solicită finanțare		Valoarea cheltuielilor eligibile ¹⁾ — lei —			Valoarea finanțării solicitate — lei —		
				AN I	AN II	AN III	AN I	AN II	AN III
☐	1. Investiții în imobilizări corporale ⁵⁾	☐	a) Cheltuieli cu construcții cu scop industrial, destinate realizării activității pentru care s-a solicitat finanțare						
		☐	b) Cheltuieli cu echipamente tehnologice — mașini, utilaje și instalații de lucru						
		☐	c) Cheltuieli cu aparate și instalații de măsurare, control și reglare						
		☐	d) Cheltuieli cu mijloace de transport neînmatriculabile, pentru susținerea activității întreprinderii						
☐	2. Investiții în imobilizări necorporale ⁶⁾	☐	Cheltuieli cu brevete, licențe, mărci comerciale, și alte drepturi și active similare						
TOTAL:									
TOTAL FINANȚARE:									

Mențiuni speciale: .....

ORDONATOR DE CREDITE

5) *Investiții în imobilizări corporale* reprezintă orice investiții în active fixe corporale ce se referă la crearea unei noi unități, extinderea unei unități existente sau angajarea într-o activitate ce implică o schimbare fundamentală a produsului sau procesului de producție al unei unități existente, mai ales prin raționalizare, diversificare sau modernizare. O investiție în active fixe, realizată sub forma achiziționării unei unități care s-a închis sau care s-ar fi închis dacă nu ar fi fost cumpărată, trebuie să fie, de asemenea, considerată ca fiind o investiție în imobilizări corporale.

6) *Investiții în imobilizări necorporale* reprezintă orice investiții în materie de tehnologie prin dobândirea drepturilor de brevet de invenție, a licențelor, a know-how-ului sau a cunoștințelor tehnice ne brevetate.

Art. II. — (1) Prevederile Hotărârii Guvernului nr. 1.164/2007 privind acordarea de ajutoare de *minimis* pentru dezvoltarea și modernizarea întreprinderilor, cu modificările și completările aduse prin prezenta hotărâre, se aplică cererilor de acord de principiu pentru finanțare depuse după data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

(2) Cererile de acord de principiu pentru finanțare aflate în curs de analiză și acordurile de principiu pentru finanțare

obținute anterior intrării în vigoare a prezentei hotărâri se vor supune dispozițiilor aplicabile înainte de intrarea în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. III. — Hotărârea Guvernului nr. 1.164/2007 privind acordarea de ajutoare de *minimis* pentru dezvoltarea sau modernizarea întreprinderilor, cu modificările și completările aduse prin prezenta hotărâre, se va republica, dându-se textelor o nouă numerotare.

PRIM-MINISTRU

EMIL BOC

Contrasemnează:

Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Pogea

București, 20 mai 2009.
Nr. 631.

ANEXĂ

(Anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 1.164/2007)

Nr. crt.	Cod CAEN	Denumire cod CAEN
C — Industria prelucrătoare		
1	132	Producția de țesături
2	133	Finisarea materialelor textile
3	139	Fabricarea altor articole textile
4	14	Fabricarea articolelor de îmbrăcăminte
5	15	Tăbăcirea și finisarea pieilor; fabricarea articolelor de voiaj și marochinărie, harnașamentelor și încălțăminte; prepararea și vopsirea blănurilor
6	162	Fabricarea produselor din lemn, plută, paie și din alte materiale vegetale
7	171	Fabricarea celulozei, hârtiei și cartonului
8	172	Fabricarea articolelor din hârtie și carton
9	1812	Alte activități de tipărire n.c.a.
10	1813	Servicii pregătitoare pentru pretipărire
11	1814	Legătorie și servicii conexe
12	231	Fabricarea sticlei și a articolelor din sticlă
13	233	Fabricarea materialelor de construcții din argilă
14	2341	Fabricarea articolelor ceramice pentru uz gospodăresc și ornamental
15	237	Tăierea, fasonarea și finisarea pietrei
16	257	Producția de unelte și articole de fierărie
17	3099	Fabricarea altor mijloace de transport n.c.a.
18	310	Fabricarea de mobilă
19	324	Fabricarea jocurilor și jucăriilor
20	3291	Fabricarea măturilor și periilor
I — Hoteluri și restaurante		
21	552	Facilități de cazare pentru vacanțe și perioade de scurtă durată
22	562	Activități de alimentație (catering) pentru evenimente și alte servicii de alimentație
J — Informații și comunicații		
23	5829	Activități de editare a altor produse software
24	6201	Activități de realizare a software-ului la comandă (software orientat client)
N — Activități de servicii administrative și activități de servicii suport		
25	8121	Activități generale de curățenie a clădirilor
26	8122	Activități specializate de curățenie
S — Alte activități de servicii		
27	9522	Repararea dispozitivelor de uz gospodăresc și a echipamentelor pentru casă și grădină
28	9523	Repararea încălțăminte și a articolelor din piele
29	9601	Spălarea și curățarea (uscată) articolelor textile și a produselor din blană

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea anexei „Lista cuprinzând autoritățile administrației publice locale care beneficiază de finanțarea proiectelor de investiții în turism pe anul 2009, în completarea surselor proprii ale acestora” la Hotărârea Guvernului nr. 426/2009 pentru aprobarea susținerii financiare a autorităților administrației publice locale, în completarea surselor proprii ale acestora, pentru finanțarea proiectelor de investiții în turism pe anul 2009

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Anexa „Lista cuprinzând autoritățile administrației publice locale care beneficiază de finanțarea proiectelor de investiții în turism pe anul 2009, în completarea surselor proprii ale acestora” la Hotărârea Guvernului nr. 426/2009 pentru aprobarea susținerii financiare a autorităților administrației publice locale, în completarea surselor proprii ale acestora, pentru finanțarea proiectelor de investiții în turism pe anul 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 242 din 10 aprilie 2009, cu modificările ulterioare, se modifică și se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:

Ministrul turismului,
Elena Gabriela Udrea
Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Pogea

București, 3 iunie 2009.
Nr. 677.

ANEXĂ
(Anexa la Hotărârea Guvernului nr. 426/2009)

LISTA
cuprinzând autoritățile administrației publice locale care beneficiază de finanțarea proiectelor de investiții în turism pe anul 2009, în completarea surselor proprii ale acestora

Nr. crt.	Unitatea administrativ-teritorială	Destinația	Suma alocată în 2009 — mii lei —
1	JUDEȚUL ALBA	TOTAL	2.255
	Consiliul Județean Alba	Construcție baza salvamont Arieșeni	1.091
	Consiliul Local Alba Iulia	Restaurare și amenajare zona porții de sud a castrului roman — cetatea bastionară Alba Carolina	1.164
2	JUDEȚUL ARGEȘ	TOTAL	3.096
	Consiliul Județean Argeș	1. Construcții refugii de creastă în masivul Făgăraș 2. Construcții baze de salvare în masivul Făgăraș și în masivul Piatra Craiului 3. Reabilitare trasee turistice montane în masivele Făgăraș și Piatra Craiului	3.096
3	JUDEȚUL BIHOR	TOTAL	886
	Consiliul Județean Bihor	Centre de sisteme de informare turistică și baze salvamont la Stâna de Vale și la Băița—Vârtop	886

Nr. crt.	Unitatea administrativ-teritorială	Destinația	Suma alocată în 2009 — mii lei —
4	JUDEȚUL BRAȘOV	TOTAL	29.575
	Consiliul Județean Brașov	1. Modernizări baze de salvare în munții Bucegi, Făgăraș și Piatra Craiului — Valea Mălăiești, Vârful Omu, Zănoaga, Valea Ciubotea, Valea Sâmbetei, Curmătura 2. Construcții refugii montane în masivul Bucegi și în masivul Făgăraș 3. Reabilitare trasee turistice în masivul Bucegi și în masivul Făgăraș	6.575
	Consiliul Local Brașov	Schi în România	9.500
	Consiliul Local Predeal	Schi în România	13.500
5	JUDEȚUL CARAȘ-SEVERIN	TOTAL	4.657
	Consiliul Județean Caraș-Severin	1. Construcție cabană salvamont și cabană pentru centru de informare turistică 2. Construcție refugiu montan	4.657
6	JUDEȚUL CLUJ	TOTAL	8.119
	Consiliul Județean Cluj	Construcții centre de salvare în masivul Bihor Vlădeasa — Serviciul public salvamont Margău — localitățile Beliș, Doda Pili, Săcuieu	1.819
	Consiliul Județean Cluj	Schi în România — comuna Băișoara	6.300
7	JUDEȚUL CONSTANȚA	TOTAL	13.644
	Consiliul Județean Constanța	Amenajarea unor centre de prevenție, tratament medical primar și a punctelor de salvamar din zona litorală a județului Constanța	9.000
	Consiliul Local Constanța	Pasarela și pontoane acostare ambarcațiuni de agrement în stațiunea Mamaia	4.644
8	JUDEȚUL COVASNA	TOTAL	756
	Consiliul Local Covasna	Reabilitarea căilor de acces din parcul central al stațiunii și centru de informare turistică	756
9	JUDEȚUL DÂMBOVIȚA	TOTAL	9.370
	Consiliul Județean Dâmbovița	1. Construcții și reabilitarea de cabane, refugii montane și baze salvamont 2. Refacerea sistemului de semnalizare pe traseele montane	9.370
10	JUDEȚUL HARGHITA	TOTAL	17.957
	Consiliul Local Praid	1. Construcție complex balnear 2. Reabilitare clădire dispensar pentru amenajarea unui centru de informare turistică	9.500
	Consiliul Local Băile Tușnad	1. Modernizarea, consolidarea și extinderea clădirii casei de cultură pentru amenajarea unui complex balnear 2. Amenajarea unui traseu pentru cură de teren	4.687
	Consiliul Local Borsec	Schi în România	3.770
11	JUDEȚUL HUNEDOARA	TOTAL	28.458
	Consiliul Județean Hunedoara	Construcții baze salvamont și refugii montane în masivul Retezat — Râușor, Poiana Pelegii, Pietrele, Bucura, Paltina, Stâna de Râu, Baleia	3.048
	Consiliul Local Vulcan	Schi în România	10.700
	Consiliul Local Petroșani	Schi în România	14.800
12	JUDEȚUL MARAMUREȘ	TOTAL	21.500
	Consiliul Județean Maramureș	Schi în România	10.500
	Consiliul Local Cavnic	Schi în România	11.000
13	JUDEȚUL MUREȘ	TOTAL	4.633
	Consiliul Local Sovata	Amenajare lac de agrement în zona lacului Tineretului	4.633
14	JUDEȚUL NEAMȚ	TOTAL	10.992
	Consiliul Județean Neamț	1. Construcții și reabilitare de refugii montane și baze salvamont în masivul Ceahlău 2. Refacerea sistemului de semnalizare pe traseele montane în masivul Ceahlău	992
	Consiliul Local Piatra-Neamț	Dezvoltarea infrastructurii turistice de agrement pe masivele Cozla și Pietricica	10.000

Nr. crt.	Unitatea administrativ-teritorială	Destinația	Suma alocată în 2009 — mii lei —
15	JUDEȚUL PRAHOVA	TOTAL	32.637
	Consiliul Județean Prahova	1. Construcții baze salvamont în masivul Bucegi la Bușteni — Babele și Sinaia — Cota 1400 2. Construcție centru de informare turistică în parcul natural Bucegi	1.862
	Consiliul Local Azuga	Schi în România	11.500
	Consiliul Local Bușteni	Schi în România	9.775
	Consiliul Local Sinaia	Schi în România	9.500
16	JUDEȚUL SIBIU	TOTAL	9.569
	Consiliul Județean Sibiu	1. Construcție bază salvamont Bălea Lac 2. Refacerea refugiilor montane și a sistemul de semnalizare pentru trasee turistice montane	1.069
	Consiliul Local Ocna Sibiului	1. Amenajarea parcului balnear 2. Modernizarea și amenajarea salinelor exterioare	8.500
17	JUDEȚUL SUCEAVA	TOTAL	9.500
	Consiliul Local Câmpulung Moldovenesc	Schi în România	9.500
18	JUDEȚUL TULCEA	TOTAL	25.500
	Consiliul Județean Tulcea	1. Amenajare plajă Sulina 2. Miniporturi în localitățile Sfântu Gheorghe, Murighiol	25.500
19	JUDEȚUL VÂLCEA	TOTAL	8.000
	Consiliul Local Băile Govora	1. Reabilitarea casei de cultură în vederea amenajării muzeului balnear 2. Construcție centru de informare turistică și bază de kinetoterapie	5.500
	Consiliul Local Călimănești	1. Centre de informare turistică în localitățile Călimănești și Căciulata 2. Amenajare traseu pentru cură de teren	2.500
	TOTAL GENERAL:		241.104

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind modificarea unor acte normative referitoare la Programul pentru compensarea cu 90% a prețului de referință al medicamentelor, pentru pensionari

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — În cuprinsul Hotărârii Guvernului nr. 186/2009 privind aprobarea Programului pentru compensarea cu 90% a prețului de referință al medicamentelor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 123 din 27 februarie 2009, al Contractului-cadru privind condițiile acordării asistenței medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate pentru anul 2009, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.714/2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 885 din 29 decembrie 2008, cu modificările și completările ulterioare, al Hotărârii Guvernului nr. 720/2008 pentru aprobarea Listei cuprinzând denumirile comune internaționale corespunzătoare medicamentelor de care beneficiază asigurații, cu sau fără

contribuție personală, pe bază de prescripție medicală, în sistemul de asigurări sociale de sănătate, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 523 din 10 iulie 2008, cu modificările și completările ulterioare, și al Hotărârii Guvernului nr. 367/2009 pentru aprobarea programelor naționale de sănătate în anul 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 202 din 31 martie 2009, cu modificările și completările ulterioare, sintagma „numai din pensii de până la 600 lei/lună” se înlocuiește cu sintagma „numai din pensii de până la 700 lei/lună”.

Art. II. — Prezenta hotărâre intră în vigoare la data de 1 iulie 2009.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:

Ministrul sănătății,

Ion Bazac

Președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,

Irinel Popescu

Ministrul finanțelor publice,

Gheorghe Pogea

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ

ORDIN

pentru modificarea Normelor tehnice privind utilizarea Sistemului de monitorizare și securitate a transporturilor rutiere de mărfuri, aprobate prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 1.339/2008

Având în vedere prevederile art. 12 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 109/2009 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală,

în aplicarea art. 186, 191 și 191¹ alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, și a pct. 13 alin. (3) și (4) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, cu modificările și completările ulterioare, a art. 14 din Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, precum și a prevederilor art. 590 și 664 din Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 707/2006, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 5 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 110/2009 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale a Vămirilor,

președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală emite următorul ordin:

Art. I. — Normele tehnice privind utilizarea Sistemului de monitorizare și securitate a transporturilor rutiere de mărfuri, aprobate prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 1.339/2008, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 716 din 22 octombrie 2008, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 2, litera a) va avea următorul cuprins:

„a) *sigiliu inteligent* — dispozitivul electronic utilizat alături de sigiliile vamale, sigiliile aplicate de autoritatea fiscală competentă, precum și de sigiliile aplicate de către expeditorii mărfurilor, pentru sigilarea containerelor și mijloacelor de transport marfă încărcate cu mărfuri aflate sub supravegherea autorității vamale. Acestea se aplică în baza Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, cu modificările și completările ulterioare;”.

2. La articolul 3 alineatul (1), litera d) va avea următorul cuprins:

„d) privind mișcarea în interiorul țării a produselor supuse la plata accizei armonizate și nearmonizate, astfel: produsele aflate în regim suspensiv, produsele eliberate pentru consum până la destinația finală, precum și produsele la care plata accizei este exceptată sau cu scutire directă.”

3. La articolul 6, alineatul (3) va avea următorul cuprins:

„(3) În conformitate cu prevederile art. 604 alin. (1) din Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 707/2006, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 4 alin. (1) pct. 41 din Hotărârea Guvernului nr. 110/2009 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale a Vămirilor, conducătorul mijlocului de transport este obligat.”.

4. Anexa nr. 2 se modifică și se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare în termen de 5 zile de la data publicării.

Președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală,
Sorin Blejnar

București, 9 iunie 2009.
Nr. 1.206.

ANEXĂ

(Anexa nr. 2 la normele tehnice)

ANGAJAMENT DE PLATĂ

Având în vedere prevederile art. 6 alin. (1) din Normele tehnice privind utilizarea Sistemului de monitorizare și securitate a transporturilor rutiere de mărfuri, aprobate prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 1.339/2008, cu modificările ulterioare, Societatea Comercială ..... se obligă la plata contravalorii în cuantum de ..... lei a echipamentelor electronice de supraveghere aplicate conform Fișei de monitorizare a transportului nr. .... din data de ....., în contul ..... al ....., ca urmare a aplicării prevederilor art. 10 alin. (3) din normele tehnice menționate mai sus.

Prezentul angajament de plată este completat și semnat de către delegatul nostru ....., domiciliat în ....., str. .... nr. ...., bl. ...., sc. ...., et. ...., ap. ...., județul ....., care se legitimează cu ..... seria ..... nr. ...., emis de ..... în anul ....., CNP ....., având funcția de .....

Data .....

Numele și prenumele .....

Semnătura .....

Prezentul document constituie titlu executoriu, iar în cazul în care debitorul nu își respectă obligațiile de plată, acesta va fi învestit cu titlu executoriu și se va trece la executarea silită.

ACTE ALE CORPULUI EXPERȚILOR CONTABILI ȘI CONTABILILOR AUTORIZAȚI DIN ROMÂNIA

CORPUL EXPERȚILOR CONTABILI ȘI CONTABILILOR AUTORIZAȚI DIN ROMÂNIA
CONSILIUL SUPERIOR

HOTĂRÂRE

privind aprobarea Tabloului Corpului Experților Contabili și Contabililor Autorizați din România și a Tabloului experților evaluatori de întreprinderi

În temeiul:

— art. 6 lit. c), art. 20 lit. c) și e) și al art. 21 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 65/1994 privind organizarea activității de expertiză contabilă și a contabililor autorizați, republicată;

— pct. 3, 18, 25, 93 și 147 din Regulamentul de organizare și funcționare al Corpului Experților Contabili și Contabililor Autorizați din România, aprobat prin Hotărârea Conferinței naționale a experților contabili și contabililor autorizați din România nr. 1/1995, republicat,

Consiliul Superior al Corpului Experților Contabili și Contabililor Autorizați din România adoptă următoarea hotărâre:

Art. 1. — Se aprobă Tabloul Corpului Experților Contabili și Contabililor Autorizați din România, cuprinzând experții contabili și contabilii autorizați — persoane fizice și juridice, prevăzut în anexa nr. 1*), care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Se aprobă Tabloul experților evaluatori de întreprinderi, prevăzut în anexa nr. 2*), care face parte

integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 3. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 4. — Organele alese și executive vor duce la îndeplinire dispozițiile prezentei hotărâri.

Președintele Corpului Experților Contabili și Contabililor Autorizați din România,

Marin Toma

București, 19 mai 2009.

Nr. 09/154.

*) Anexele nr. 1 și 2 se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 398 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 431201